

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Άγνωστον είνε, άν πρό τής έφευρέσεως τής τυπογραφίας, έκέρδιζαν άρκετά από τά έργα τους οι συγγραφείς. Είνε όμως γνωστότατο, ότι ο Πλάτων άγόρασε τρεις χειρόγραφες πραγματείες του φιλοσόφου Άρχελάου άντά 9.000 περίου σημερινών φράγκων. Ο Άριστοτέλης πάλι έπλήρωσε ένα ποσόν που άναλογει πρός 16 χιλιάδες σημερινών γαλλικών φράγκων, γιά ν' άποκτήση τά συγγράμματα του Σπενσιώου, του μαθητού του Πλάτωνος.

Αναφέρεται επίσης, ότι ένας άρχαίος βιβλιόφιλος έδωκε 200 πρόβατα γιά ν' άποκτήση ένα σπάνιο βιβλίο, χειρόγραφο φυσικά.

Στίς άρχές του μεσαιώνος, στη Γαλλία οι συγγραφείς και οι ραψωδοί πληρωνόντουσαν από τους ήγεμόνες και τους μεγιστάνες.

Ο ζάμης Ρουσελλέκ είχε υπό την προστασία του τέσσερες ραψωδοίς, σε καθένα τών οποίων έδινε κάθε χρόνο 3.700 φράγκα μισθό.

Κατά τον 14ον αιώνα, στο Παρίσι επεκράτα η συνήθεια νά καλούν στούς γάμους ραψωδοίς και αλληγάτας, τους οποίους έκλήρωναν 240 φράγκα ήμερησίως.

Κάποιος Άβινόν συνέγραψε την έποχή εκείνη μερικάς κωμωδίες, από τίς όποιές έκέρδισε μέσα σε λίγο διάστημα, 200 χιλιάδες φράγκα. Τίς κωμωδίες του αυτές τίς εκμεταλλεύτηκε ο ίδιος ως θεατρώνης, παίζοντάς τες σε διάφορες πλατείες, με ήθοποιούς ήμερομισθίους.

Αργότερα, ο Γάλλος ποιητής Ρουσόω έλαβε ως δώρον γιά τά ποιητικά του έργα από την Έλλισάβετ τής Άγγλίας, διαμάντια άξίας 45.000 φράγκων.

Ο Μαρβό ήταν θαλαμηπόλος και ραψωδός τής Μαργαρίτας του Βαλοά, με έτησιο μισθό 40.000 φράγκων. Στον ραψωδό αυτόν ο Κάρολος Γ' έχώρισε ένα σπίτι 15.000 φράγκων, γιά έναν φραμύ του, που είχε ένθουσιάζει τον βασιλιά και τή βασίλισσα.

Αντιθέτως, πρίν άπ' αυτόν ο Ραιμτελαί δέν έκέρδισε τίποτε από τόν «Γαργαντούα» του και τόν «Πανταγρουέλ», μ' όλο που τά έργα του αυτά διαβαζόντουσαν άπλήστως.

Ο Κορνήλιος κέρδιζε μόλις χιλία φράγκα από κάθε τραγωδία του.

Ο Μολιέρος όμως κέρδιζε 50.000 φράγκα από τίς περισσότερες κωμωδίες του.

Ο Βολταίρος έφτασε κάποτε νά έχη από τά έργα του 300 χιλιάδες φράγκα έτησιο εισόδημα!

Αντιθέτως, ο Ρουσσώ μόλις κέρδιζε 2.000 φράγκα τό χρόνο!

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ

- Οί δανειστοί έχουν καλύτερη μνήμη άπ' τοίς όφειλέτας.
- Τό άληθινό θάρος έγκειται στο νά κάνη κανείς μπροστά σε πολύ κόσμο ό,τι μπορεί νά κάνει δλομόναχος.
- Η άσπιτρές συνουδιές δέν έξασκούν καμιά επίδραση.
- Τοίς μάλιστα νά όδηγοίεν σε άποτέλεσμα αντίθετο από κείνο που επιδιώκεται.
- Η τύχη μοιάζει με μιá ιδιότροπη γυναίκα τής άριστοκρατίας, που μπορεί ν' άγαπήση και πρίγκιπες και ύπηρέτες.

κατωτέρους όθλους, διαδίδει διασάρεστα εις βάρος του. Έτσι την έπαθε και ο Τηρόλ. Άρνήθηκε νά δεχθή την περικοπή και τό σπούντιο έπαψε πειά νά τον χρησιμοποιή στις ταινίες. Αργότερα έχασε και τή θέσι του και τώρα ο Κόνγουαυ Τηρόλ έχει πέσει εις πλήρη άφάνεια.

Τέλος, ένας από τοίς πιο δυστυχισμένους ανθρώπους του Κόλλυγοντ είνε και ο Τσάρλι Τσάπλιν, ο διάσημος Σαρλό. Ο εκομικός αυτός του κινηματογράφου στην ιδιωτική του ζωή είνε ήρωας τραγωδίας. Τό πρώτο του πλήγμα ήταν ο θάνατος του παιδιού του, που είχε άποκτήσει από τόν πρώτο γάμο του με την Μιλντρετ Χάρρη. Τό κοριτσάκι του αυτό τό ώνόμαζε «ποντικάκι». Και σήμερα σε μιá απόμερη γωνία του νεκροταφείου του Κόλλυγοντ είνε ένας άπλος τάφος με την έπιγραφή «Ποντικάκι». Μέσα στον τάφο αυτόν έχει ταφεί ένα κομματάκι από την καρδιά του Σαρλό.

Ο Σαρλό παντρεύτηκε κατόπιν την Άιτα Γκρένι, ή όποία ήταν μόλις δεκαεπτά έτών και είχε όλους τοίς ένθουσιασμούς, αλλά και την άγνοια τής νεότητος. Έτσι ο γάμος αυτός είχε ένα πολύ άσχημο τέλος. Οι δύο σύζυγοί χώρισαν και ο δυστυχής κομικός άκουσε τά χειρότερα πράγματα εις βάρος του κατά την δίκη του διαζυγίου, ύποχρεώθηκε νά πληρώση στην πρώην σύζυγό του όχτακόσιες χιλιάδες δολάρια και στεργήθηκε και τά δύο του άγοράκια, ενώ είνε, ως γνωστόν, ένας έξαιρετικά φιλόστοργος πατέρας, ο όποιος λατρεύει τά παιδιά του.

Είνε πλούσιος, είνε ένδοξος, είνε μεγάλος καλλιτέχνης ο Τσάρλι Τσάπλιν, αλλά μπορείν όλα αυτά ν' άντικαταστήσουν την άτιλή οικογενειακή έντυχία;

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΑ

(Από τούς «Άθλιούς» του Β. ΟΥΓΚΩ)

Μέσ' στα χαμόλαδα, τρία πουλιά
Τί λένε τάχα γιά τή Μηλιά;
— Κάποιον άκούθησε στην Ξηνητιά!...
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Δέν Ξέρεις, φίλε καλέ, τί λές
έμένα ρώτησε, που τό προχτές
ή Φρόσω μ' έρωξε: — Έλα σά θές...
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Κι' είν', ή διαβόλισσες, όλο φωτιά.
Άπό τό μάτι τους μιá σαιτιά,
σε κάνει κι' έξαφνα κρεμάς τ' αυτιά...
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Έγώ τόν έρωτα τόν αγαπώ,
θέλω την Όλιγκα και την Μπαμπώ,
κι' όλες τίς όμορφες... Τί νά σου πώ;
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Η Μάρω ζήτησε με πονηριά,
ν' άνάγη τάχατε σ' έμέ φωτιά,
μ' άναψε μόνη της, και τί βαθειά!
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Με τ' άστρα πήγαμε χτές γιά νερό
έγώ κι' ή άγάτη μου ή Μαργαρώ.
Τ' άστρα τής έδειχνα: Νά κι' άλλο εδώ!
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Άκόμα άν σώζονται όμως κακές
ειρκτές και κάταρες πολιτικές
τίς διορθώνουμε τώρα κι' αυτές!...
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Μιά κολοκύθα μας άν κιλιστεί
ο παλιός κόσμος σας που θά παστή;
Όλος, ακέηρος θά γκρεμιστή!
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

Λαέ, μωρ' έγινες του κοιροκοπιού;...
Στά δεκανίκια σου μόλις βαστιό!...
Άμ' πάρα, χτύπα τα, του παλατιού!...
— Πώς πάν και χάνονται σ' αυτές τίς χώρες
ή όμορφες κόρες!
Πώς πάν και χάνονται, μωρέ παιδιά,
Τρα-λά-λα-λά!...

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Αλβανικό)

Άνοιξε, λόγγε μου, άνοιξε, κοριτσό μονοπατιού
γιά νά περάση άντίπερα ο γαμπρός νά πάη στην νύφη
νά πάη με τοίς συμπετέρους, καβάλλα σ' έλόγο του,
την πέριδικα την πλουμιστή νά πάρη καβαλλάρης
— καβάλλα σιέταται μόνος του, πεζός διπλός γουζίε.